

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Nadejda Toma,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djuljeta prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Dragan Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX, originar și locuitor din s. *XXXXX*,
r-nul *XXXXX*.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 10.07.2017-21.07.2017,

instanța de apel: 09.11.2017-29.11.2017,

instanța de recurs: 09.02.2018-25.04.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 21 iulie 2017, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Dragan Gh. a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 12 800 lei, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 23.03.2017, în jurul orei 21⁴⁵, Dragan Gh. aflându-se în stare de ebrietate alcoolică lângă poarta gospodăriei lui Pălăduță Iv. în s. Opaci, r-nul Căușeni, în timpul unei certe cu Pălăduță Iv., care avea în mână o rangă metalică, cu care a vrut să-i aplice inculpatului o lovitură, Dragan Gh. realizându-și intenția de a-l lipsi de viață, i-a smuls ranga din mână și cu aceasta i-a aplicat multiple lovituri în regiunea capului, în urma acestora Pălăduță Iv. a căzut jos la pământ și a decedat pe loc.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia ce ține de latura civilă și încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 12 800 lei.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a indicat că, în conformitate cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, cheltuieli de judecată suportate de către stat în cauză urmează să fie încasate din contul inculpatului.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, conform art. 221 alin. (4) Cod de procedură penală, procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice.

Așadar, reieșind din norma precitată, instanța de apel a reținut că procurorul nu a formulat și înaintat conform normei precitate supra o acțiune civilă în cadrul procesului penal, formulând cerințele corespunzătoare, limitându-se la invocarea circumstanțelor privind cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare (biologică a corpurilor delictive), nr. XXXXX din 11.05.2017 în sumă de 8 890 lei, expertizei judiciare (expertiza medico-legală a cadavrului), nr. XXXXX din 08.05.2017 - 2 048 lei, expertizei judiciare (psihiatrico-psihologică), nr. XXXXX din 22.06. 2017 în sumă de 1 862 lei.

Instanța de apel a reținut că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în sumă de 12 800 lei, nu pot fi dispuse spre încasare din contul inculpatului, de vreme ce norma de drept prevede clar și explicit că acestea se compensează din contul mijloacelor bugetului de stat, astfel fiind inadmisibilă încasarea cheltuielilor vizate din contul inculpatului.

Pe cale de consecință, instanța de apel a conchis că, cerințele apelantului la capitolul încasării cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor, sunt lipsite de temeiuri de fapt și de drept, motiv pentru care actul judecătoresc pronunțat la caz este considerat întemeiat și legal, urmând a fi menținut în vigoare.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care, invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în *pct. 3. al prezentei decizii*.

6.1. Pe cauză nu au fost depuse referințe.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, acuzatorul de stat își întemeiază recursul său în baza temeiului de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de fond, manifestându-și dezacordul cu neîncasarea în beneficiul statului din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor biologice, psihiatrico-psihologică și raportul de expertiză medico-legală, menționând în acest sens că, instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală și nu a indicat temeiurile care au dus la respingerea apelului declarat.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect nu a dispus încasarea de la inculpat în folosul statului a sumei de 12 800 lei, care sunt cheltuieli suportate la realizarea expertizelor în cauză este neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Alineatul (2) a normei citate, stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

De asemenea, potrivit art. 227 alin. (1) și (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Totodată, cheltuielile judiciare sunt suportate de inculpat sau sunt trecute în contul statului.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a menținut sentința inclusiv și în partea neîncasării de la inculpat a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor biologice, psihiatrico-psihologică și raportului de expertiză medico-legală, or, plățile necesare întru efectuarea acestora urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții acuzării și motivele adoptării soluției, ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414-418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Dragan Gheorghe XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 aprilie 2018.

Președinte
Judecătorii

Nadejda Toma
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti